

PROBLEMATVM SECTIO X.

Ἴπποις μοιδεῖν, τῷ δὲ μὲν ἡδίσοντι· τὸ δὲ
καθέδει αὐτοῖς, ὃντες οὐτως. σημεῖον δὲ τούτου
δοκεῖσθαι γένεται ἐν τοῖς αἰδρέσι καλλοῖς· τοφές
τῶν σωμάτων τοῖς βλέψασθαι. ἀρὴν δὲ τούτως,
ὡς τε καὶ ἡδίσην ὁρῶσται καλλοῖς τῷδε εἰς συ-
νοισίαν, οὐδὲν γε καλύτερον, εἰ μὴ ὅπερι μοιοῦν-
τες τούτοις εἰδούσι. οὕτω δὲ πόμπα καλλίσσον. εἰ γὰρ
διέφαντες τύχοισιν, οὐδὲν δύλον μετέπει.

A cupere solemus, suauissimum id esse ipsum
videtur. Quod autem per se tale est, non
præterea sic esse videbitur. Argumentum,
quod adolescentuli plerique, formosi, aptiq.
nobis esse videbantur, cum ad concuben-
di usum respeximus. Nunquid igitur ita,
ut etiā plus gestiamus, quām si deformes
quosdam intueamur? Nō herete, nisi eorū
audiī sumus: quo modo potio quoque vi-
detur pulchrior. Nam si sūti detinemus hu-

μετὰ δια τὸ ποτὲ τῷ μῷ αἰδράποι τῇ
καταστάσει διενέπει τὸν ὄπιδεν δῖ, τῷ
δὲ τετραπόδων τὸ ὄπιδεν; οὐ ὅπιδεν ταῦτα
τὰ δίποδα, ταὶ καταστάσει ἔχει διενέπει;
οἱ γὰρ ὄρνες τὸν ἀντὸν ἔγονται τοῖς
αἰδράποις ἔχονται. οὐ τὰ διενέπει τοῖς μᾶλ-
λον ἀτές σκεπάζει οὐ φύσις εἴσαθεν; ἀδε-
νὲς δὲ ἔκειται δῖ ταῦτα δύον. τῷ δὲ τε-
τραπόδων αἴπαντας, τὰ ὄπιδεν ἀδενίστεροῦ
δῖ τῷ καταστάσει, μηδὲ τὸ τόπον. τῶν γὰρ τῷ
ψυχήν καὶ καυμάτων, μελλον διενέπει δῖ
παχεῖν. τῷ δὲ αἰδράποι τὰ καταστάσειν ἀ-
δενίστεροῦ δῖ, καὶ τὸ ἀντὸν πέπονθεν. μετὰ δια
τὸ αἰδράποι τῷ γάνων μάλλον πλάνυται; οὐ
τοῦ καὶ κορυφῆ μάλισται; τούτου δὲ γάπον
δῖ, οὐ τῷ θερμοῦ ὄντος τοῦτον καρδίαν,
καὶ πεφυκότος αὐτῷ φέρεται, τοῖς μῷ ἀλλοῖς
ζώοις, οὐ καὶ φύσιν αὐτῷ φορεῖ δῖ τοῦ τοῦ
μοιος εἰς πιθεῖν δὲ εἶναι αἰσθατέστερος καζέβολον,
τὸ μῷ, δῆτα τὸν πράχηλον καὶ τὴν κεφαλὴν
φέρεται αὐτῷ· τὸ δὲ, εἰς τὴν μὲροῦς καὶ τὴν
ἐπιφύη, μηδὲ τὸ δῆτα τῆς αὐτῆς δύσθενος δῆ-
παντα τοῦτο καὶ παρεῖ τὴν βάσιν. φερό-
μον δὲ ὄφεις τὸ σώματος, καὶ τὰ μέρη με-
τεῖται τοῖς αὐτοῖς ὄφεις. ἐπειτα γὰρ τὰ μέρη
τοῦ θερμοῦ δῆτα τούτου κορυφᾶται τὸ τετρά-

B dea parviora, in aliis invenimus, in
more multo suauius apicemus. §2. Cum
hominis prior pars pilosior, quam poste-
rior est; quadrupedū cōtrā posterior, quam
prior, setosior? An quod omne animal bi-
pes partem priorē habet pilosorem: nam
aues quoq. eodem modo, quo homines, se
habent. An partes infirmiores natura sem-
per integre potius consuevit: infirmū au-
tē vñquodq. loco sui corporis aliquo est.
Quadrupedū vero omniū partes posterio-
res, infirmiores loci causa sunt, quam prio-
res: affici namque à frigore astiq. amplius
possunt. Hominū priores infirmiores sunt,
incommodisq. illis eisdē opportuniōes.

53 Cur animantū hōmo maximē soleat sternutare? An quod etiam grauedine maximē homo teneatur. Cuius rei causa est, quod calor, qui circa cor est, sursumq. sua natura effertur cæteris animantibus in armos se effert, vnde per refractionem disiectus, partim ceruicem caputque peit, partim in spinam lumbosque defertur: hæc enim linea recta, iuxtāque basim sita omnia sunt. Quod cū æquè corpus penè totum recalescat, humores quoque in sese pariter digerit, planèque partit: humores enim calorem sequuntur. Ex quo fit, vt neque à grauedine admodum infestari neque sternutare quadrupedes soleant. Sternutamentum enim, vel spiritus vniuersi delatio est, humore scilicet plus aliiquid exhalaēt, vel crudi humoris conatus, excususque. Quocirca destillationes soleat præcedere, qua quidem animantibus cæteris minimē incident, eo quod caloris illa delatio, antè, retrōque portionibus æquis se digerit. Homini vero, quod erecta basi se in sublime, modo stirpi, atollit, euénit, vt caloris elatio plura, & vehementissima caput aedeat: elatūsque eo calor, meatus cōcalfacit, rarefacitq. capitis, qui tales demum effecti, nimirum capaciores humorum, quam meatus cordis inferiores redduntur. Quoties itaque accedit, vt caput humescat, refrigereatq. extrinsecus amplius, quam satis sit, effici-

τίς πόρος οταν έν συμβίθηκε σε απλού το δέσμος και η στάση ψυχήναι, έτσι ως γεν συμβιώσεις